

gori, palača je stala kakor prej. Še je udaril trikrat po kamenu, pa sta se objela in pozdravila z ženo. Nato je vzel harfo in šel k carju. A kijca ni pozabil.

»Ha,« si je dejal car, »ne uidem mu. Vse doseže, vse opravi.« Planil je na bedaka in se zadril nanj: »Čakaj, sedaj te imam! Kako, da si prej pozdravil ženo nego mene!«

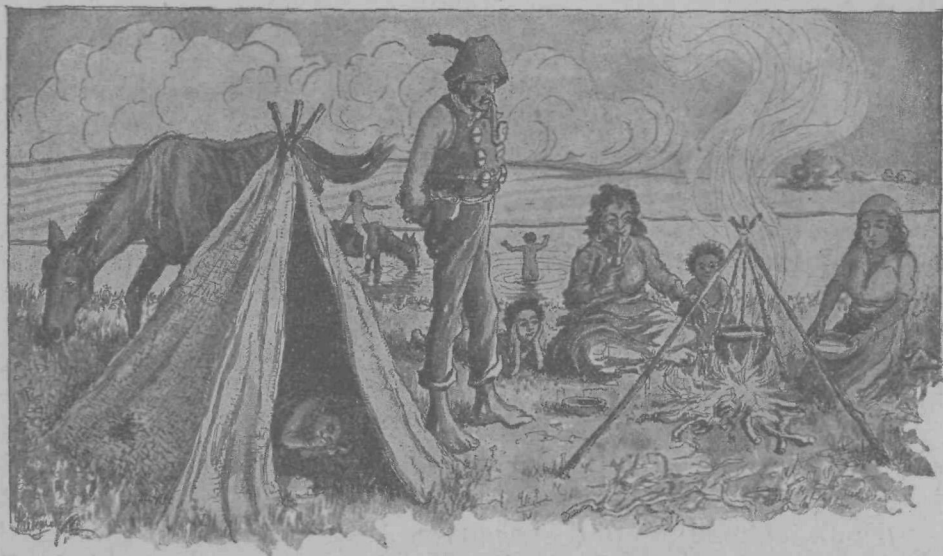
»Oprosti, carost!«

»Iz tvoje oprostitev si ne sešijem kožuha. Ne uideš mi več! Dajte mi krušni nož!«

Videl je bedak, da se pogovor ne izteka dobro: »Hej, kijec, bij, ubij!« Že je skočil kijec, udaril enkrat, dvakrat, pa je bil mrtev hudobni car.

Odslej je bil bedak za carja. Caroval je dolgo in pravično.

Cigani.

Mi smo cigani,
povsodi poznani,
povsodi poznani,
močno spoštovani —
kot konjski mešetarji
splošno priznani.

Brez nas ni ne sejmov
ne konjskih kupčij:
cigan marsikoga
pri tem izučí,
da drugič prijatelj
ga ne ocigani ...

Fr. Ločniškar.